

שירי סוף הדרך/ לאה גולדברג

והנה אתה בא בימים, זקנת ושבת,
ימיך ספורים ויקר מניינם שבעתיים,
ותדע כל יום אחרון תחת השמש
ותדע חדש כל יום תחת השמש.

למדני אלוהי ברך והתפלל
על סוד עלה קמל, על נוגה פרי בשל
על החירות הזאת לראות, לחוש, לנשום
לדעת, לייחל, להיכשל

למד את שפתותי ברכה ושיר הלל
בהתחדש זמנך עם בוקר ועם ליל
לבל יהיה יומי כתמול שלשום
לבל יהיה עלי יומי הרגל

הדרך יפה עד מאוד - אמר הנער
הדרך קשה עד מאוד - אמר העלם
הדרך ארכה עד מאוד - אמר הגבר
ישב הזקן לנוח בצד הדרך.

צובעה השקיעה שיבתו בפז ואודם
הדשא מבהיק לרגליו בטל הערב
ציפור אחרונה של יום מעליו מזמרת
התזכור מה יפתה, מה קשתה
מה ארכה הדרך.

אמרת יום רודף יום ולילה - לילה
הנה ימים באים בליבך אמרת
ותראה ערבים ובקרים פוקדים חלונך,
ותאמר: הלא אין חדש תחת השמש.

לאה גולדברג היא משוררת העוסקת רבות בשיריה בטבע ובמגע עם הטבע, ועם הרגע הזה. שימו לב לתחושות שקריאה זו עוררה בכם וכיצד הטקסט מתקשר למגע עם ההווה בתוכו אנחנו חיים.